

Sygn. akt III CSK 4/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa A. S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w W., Prokuraturze Rejonowej
w W. i Komendzie Policji w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 12 sierpnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, zasądza
od powoda na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset zł) tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego oraz oddala wniosek
powoda o zasądzenie kosztów postępowania od pozwanego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] – w sprawie o zapłatę – oddalił apelację powoda do wyroku z dnia 19 lutego 2014 r. Sądu Okręgowego w K..

Od wyroku Sądu drugiej instancji powód wniósł skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżący wykaże, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.).

Skarżący nie spełnił tego wymagania, zakwestionował natomiast ocenę dowodów, co jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Należy dodać, że ocenę prawidłowości zastosowania art. 207 k.p.c. Sąd Apelacyjny szczegółowo i przekonująco omówił, więc nie ma potrzeby wracania do tej kwestii w postępowaniu kasacyjnym. Dotyczy to również wszystkich pozostałych zarzutów apelacyjnych.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Wniosek pełnomocnika powoda o zasądzenie kosztów od pozwanego – wobec przegrania sprawy (art. 98 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.) – był bezzasadny.

I.n